

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. IV. An subiaceat huic damnationi, qui vtitur opinione probabili, relicta tutiori, non solum in administratione, sed etiam in receptione Sacramenti?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

CAPVT IV.

An subiaceat huic damnationi, qui utitur opinione probabili, relicta tutiori, non solum in administratione, sed etiam in receptione Sacramenti?

SVMMARIVM.

- Opinio affirmans non subiaccere damnationi, imo & aliquando licere. n. 27.*
- Quomodo peccet, qui in receptione Sacramenti utitur opinione probabili, relicta tutiori? n. 28.*
- Quomodo sit illicitum, quod recipiens Sacramentum, illud exponat frustrationi. n. 29.*
- Quam certum sit, attritionem sufficere ad valorem Sacramenti? remissive. n. 30.*
- Quomodo opinio de confessione valida infirmi non versetur circa valorem? remissive. n. 31.*
- Quomodo nihil inferatur ex eo, quod obligatio recipientis minor sit, quam ministri. n. 32. & seqq.*
- Quomodo fideles non possint renunciare favore, sive fructum Sacramenti? n. 35.*
- Quomodo opinio de attritione cognita non versetur circa valorem. remissive. n. 36.*
- Non peccat contra charitatem, qui absoluit eum, qui vult uti opinione minus probabili, quæ non versatur circa valorem. remissive. n. 36.*
- Propositio docens, non peccare eum, qui in receptione utitur probabili, relicta tutiori, non damnatur expresse. n. 37.*
- Præfata propositio damnatur virtutaliter. n. 38.*
- Quomodo ex præfata propositione certo inferatur propositio damnata. n. 39. & seqq.*

27. **Q**uæstio in titulo proposita inquit, an hæc damnatio comprehendat non solum opinionem, quæ loquitur de ministro Sacramenti, sed etiam eam, quæ loquitur de recipiente Sacramentum. Mag. Hozes in explicatione huius primæ propositionis num. 9. & n. 23. affirmat, hæc damnatione non comprehendi vsum opinionis probabilis, relicta tutiori, in receptione Sacramenti, sed solum in administratione: quia propositio damnata solum loquitur expresse de administratione, & non de receptione. Imo affirmat, aliquando esse licitum recipere, uti cuiusmodi opinione probabili, quamvis exponat Sacramentum frustrationi. Et apponit exemplum in eo, qui accedit ad Sacramentum Pœnitentiæ cum sola attritione cognita; itē in eo qui contentus est se fecisse confessionem informem.

28. Dico primo. Peccat læthæliter, qui in receptione Sacramenti utitur opinione probabili, relicta tutiori. Ita P. Suarez tom. 4. in 3. p. disp. 27. sect. 6. vbi pariter loquitur de ministro, & de recipiente, quem multi alij sequuntur. Et ratio est. Nam Sacramenta instituta sunt ad hoc, ut fideles fructum eorum percipiant: ergo contra institutionem Sacramenti est, quod fideles impediunt fructum Sacramenti, sive administrantes, sive recipientes.

29. Confirmatur. Nam quod Sacramentum, & fructus eius exponatur frustrationi, est omnino illicitum; nam ob eam rationem id non licet Ministro: ergo quicumque exponit Sacramentum frustrationi, sive administrando, sive recipiendo, peccat graviter.

30. Exempla quæ obijciuntur, nihil probant. Non primum. Nam vt ostendam cap. 6. art. 2. quæst. 1. attritionem sufficere ad valorem Sacramenti

K

menti

menti pœnitentiæ, non est dumtaxat probabile, sed omnino certum. Opinio autem de attritione cognita non versatur circa valorem Sacramenti.

31. Non secundum. Nam, vt ostendam cap. 6. art. 1. opinio de confessione valida informi non versatur circa valorem Sacramenti.

32. Sed instat Mag. Hozes num. 20. Nam minus stricta est obligatio recipientis, quam Ministri, in ordine ad consulendum valori Sacramenti; ergo quamvis Minister peccet, non propterea peccabit recipiens. Antecedens probatur. Quia Sacramenta instituta sunt in favorem Fidelium: ergo Fideles possunt renunciare favorem suum.

33. Confirmatur. Nam P. Thom. Sanchez lib. 1. Sum. cap. 9. n. 14. ait: *Nullatenus in charitatem aget (Minister) nec peccabit, si pœnitentem cum sola attritione per ipsummet cognita absolvat, sequendo opinionem probabilem... quia dolor est requisitus non ex parte Ministri, sed ex parte pœnitentis: quare si ipse vult accedere cum sola attritione cognita, etiam si contritus accedere valeat, non fit contra charitatem ei debitam, si ei hoc pacto disposito conferatur absolutio.* Ergo recipiēs potest renunciare favorem suum, & Sacerdos non peccabit absolvendo illum sic renunciantem.

34. Respondeo, omisso antecedenti, negando consequentiam: quia etiam obligatio hominis sæcularis est minor, quam Religiosi, ad observationem Castitatis; & non propterea infertur, quod sæcularis non peccat violando castitatem, sed quod minus peccat.

35. Circa probationem antecedentis dico, Fideles non posse renunciare favorem, qui eis provenit ex Sacramentis: hic enim favor non est, sicut favores temporales humani, qui fiunt volentibus acceptare. Qui enim

recipit Eucharistiã, non potest renunciare augmento gratiæ, quod confert Sacramentum ex opere operato. Quin potius cum instituerit Christus Sacramenta ad communicandum Fidelibus fructum suæ passionis; eo ipso quod Fideles velint suscipere Sacramentum, peccant graviter contra institutionem Sacramenti, si non adhibeant omnia requisita ad participandum fructum Sacramenti.

36. Ad confirmationem respondeo, veram esse doctrinam P. Thomæ Sanchez, observatis duobus. Primo, opinionem de attritione cognita non versari circa valorem Sacramenti, vt supra dixi. Secundo non peccare contra charitatem Ministrum, qui absolvit pœnitentem, qui vult vti opinione probabili, minus tuta, aut minus probabili, quæ non versatur circa valorem: quia dum pœnitens est sufficienter dispositus ad percipiendum fructum Sacramenti, licet minus perfecte, non potest Confessarius negare absolutionem. Vide quæ dixi de hoc puncto in 1. part. Cris. Theolog. disp. 11. cap. 13. & in 2. p. in Additionibus num. 14. & 41. & 3. part. disp. 56. num. 1145. Ex hoc autem non inferatur, quod pœnitens possit renunciare favorem Sacramenti; nam modo dicto non amittit fructum Sacramenti.

37. Dico secundo. Propositio, quæ docet, non peccare cum, qui in receptione Sacramenti vitur opinione probabili, relicta tutiori, non damnatur expresse. Ratio est: nam propositio damnata non loquitur expresse de receptione, sed de administratione.

38. Dico tertio. Præfata propositio damnatur virtualiter, ita quod ex vi damnationis fulminatæ contra primam propositionem, præfacta propositio loquens de receptione manet antiquata, & practice improbabilis. Probat. Ea propositio manet virtualiter

ter

ter damnata, quæ est impossibilis cum damnatione, cuius falsitas quo ad praxim infertur ex illa damnatione: sic se habet ea propositio: ergo manet virtualiter damnata. De maiori non potest esse dubium, si penetrantur termini; quia si damnatio infertur, illam esse falsam, virtualiter, id est, per modum illationis, reprobatur illam. Vide, quæ dixi disert. 1. fine.

39. Maior probatur. Nam tota ratio damnationis stat in eo, quod dicatur licitum exponere frustrationi Sacramentum: sed hæc frustratio æque convenit recipienti invalide, ac ministranti invalide: ergo ex ea damnatione infertur falsitas quoad praxim propositionis id admittentis in recipiente.

40. Confirmatur. Nam antecedens inferens propositionem damnatam, si admittatur esse verum, infert propositionem damnatam esse veram, & consequenter damnationem esse iniustam: sed propositio, quæ admittit, eam frustrationem Sacramenti in recipiente, infert propositionem damnatam: ergo infert damnationem esse iniustam. Probatur minor. Nam ex eo quod recipiens exponere possit Sacramentum frustrationi, infertur, quod possit etiam Minister. Nam si semel admittatur, licitam esse frustrationem Sacramenti, non est, cur non liceat Ministro; & ideo non licet Ministro, quia per se est irreligiosa frustratio Sacramenti.

CAPVT V.

Enumerantur opiniones, quæ vi huius decreti excludenda sunt a praxi circa Baptismum, Confirmationem, & Eucharistiam.

SVMMARIVM.

Opinio de Baptismo collato in digito, in capillis, &c. non potest licite deduci ad praxim. n. 42.

Opinio de collato in lixivio, iusculo, &c. nequit licite ad praxim deduci. n. 43.

Neque aliæ opiniones probabiles circa verba formæ n. 44.

Neque opinio asserens ad Confirmationem sufficere oleum olivarum, sine Balsamo. n. 45.

Neque opiniones asserentes ad materiam Eucharistia, sufficere blatham, avenam, amygom, vinum congelatum. n. 46.

Neque opinio, quæ dicit in forma consecrationis calicis valide omitti reliqua præter prima quinque verba. n. 47.

41. **N**on est levis difficultas in discernendo, quænam sint istæ opiniones minus tutæ circa valorem Sacramentorum, præcipue Pœnitentiæ & Matrimonij. Ideo operæ pretium duxi discurrere singulatim per omnia Sacramenta circa opiniones probabiles huius generis. Et quamvis non se extendat stylus ad omnes omnino quæstiones, eas saltem tangam, quæ reliquis lucem afferant.

42. Igitur circa Baptismum, & materiam eius proximam, & remotam, quamvis sit opinio aliquorum, validum esse Baptismum factum in digito, aut in alia parte corporis minima; ex vi huius decreti erit peccatum mortale ita baptizare extra necessitatem, quia hæc opinio est minus tutæ circa valorem. Et ob eandem rationem quamvis sit opinio multorum, validum esse Baptismum in solis capillis collatum, est graviter illicitum deducere ad praxim hanc opi-